

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 8917

гр. София, 01.12.2020 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в закрито заседание на 01.12.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Ангелов

като разгледа дело номер **11652** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по реда на чл.145-178 АПК,вр.с чл. 172 от ЗДВП.

Образувано е по искане на Р. Н. Н.,ЕГН: [ЕГН] от [населено място] чрез адв.Т. за спиране изпълнението на Заповед за ПАМ №20-[ЕГН]/23.11.2020 година на Р. Б. Н.- полицейски инспектор при Отдел Пътна полиция” при СДВР.

Административен съд София-град, след като прецени събраните по делото доказателства, намира, предявеното искане за спиране за допустимо,а разгледано по същество за неоснователно.Съображенията за това са следните:

В разпоредбата на чл.166 от АПК са визирани предпоставките при наличието на които допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал.5 - при всяко положение на делото до влизането в сила на решението по искане на оспорващия съдът може да спре предварителното изпълнение, допуснато с влязло в сила разпореждане на органа, издал акта по чл.60 ал.1 ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. Изпълнението може да се спре само въз основа на нови обстоятелства.

В настоящия случай,на първо място, по силата на чл.172,ал.6 от ЗДВП, подадената жалба не спира изпълнението на наложената ПАМ, но съдът може да спре изпълнението на акта , ако от това изпълнение ще настъпят за оспорващия значителни ли трудно поправими вреди. На второ място, в искането липсват не само доводи, но и доказателства за евентуалните значителни или трудно поправими вреди, които биха настъпили от изпълнението на заповедта за отнемане на свидетелството за управление на МПС на оспорващия.Соченото обстоятелство,че жалбоподателят е претърпял медицинска интервенция през месец април 2020г,както и че майка му е инвалидизирана на първо място не обосновават ежедневно употреба на автомобил и на второ място,нито в епикризата,издадена от ВМА-С. е посочено,че Н. трябва всеки

ден да посещава рехабилитация,а документите- решение на ТЕЛК и епикриза на майка му са съответно от 2002 и 1996г,поради което и не са относими към състоянието на лицето в настоящия момент,поради което и са неоснователни като доводи с оглед преценката по реда на чл.166 от АПК.Степента на обществена опасност на дадено административно нарушение се определя от законодателя чрез въвеждането ѝ като праг за налагане на съответното административно наказание. На следващо място, не са посочени никакви нови обстоятелства, водещи до спиране изпълнението на заповедта. Наред с това, не са посочени нито в какво се изразяват значителните вреди, нито пък значимостта на личния интерес.Този личен интерес на жалбоподателя най лесно би бил защитим,ако в малките часове на деня- 04,52 часа на 18,11,2020 при извършената му проверка от полицейските служители би дал проба с техническо средство за наличието на алкохол в кръвта и би отишъл на изследване с издадения му талон за медицинско изследване.След като не е сторил това,а е отказал,то и сам се е поставил в затруднение да защити своите интереси и права. Следва да се отбележи, че всяко принудително изпълнение на административен акт от страна на администрацията причинява неудобства и принципно може да засегне права и интереси, поради което е предвидена възможността за защита от страна на гражданите и организациите. От друга страна, съгласно чл. 57, ал. 2 от Конституцията на РБ не се допуска упражняването на лични права на гражданите, ако то накърнява права или законни интереси на други. С чл. 4, ал. 3 от АПК законодателят е въвел изискване субектите на административния процес да не вредят на държавата и обществото, нито на правата, свободите и законните интересите на други лица. В търсене на баланс законодателят въвежда принципа на съразмерност в чл. 6 от АПК като основен принцип на административното производство, възпроизведен и в чл. 272 от АПК. В случая, временното отнемането на свидетелството за управление на МПС е постановено като превантивна мярка с цел да бъдат защитени важни обществени интереси в частност- правата на участниците в движението по пътищата.

С оглед на всичко изложено дотук ,настоящият съдебен състав намира, че предявеното искане за спиране е неоснователно и не подлежи на уважаване.

Воден от гореизложеното, Административен съд София- град

О П Р Е Д Е Л И :

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на Р. Н. Н.,ЕГН: [ЕГН] от [населено място] чрез адв.Т. за спиране изпълнението на Заповед за ПАМ №20-[ЕГН]/23.11.2020 година на Р. Б. Н.- полицейски инспектор при Отдел Пътна полиция” при СДВР.

Определението не подлежи на оспорване по аргумент от чл.172 ал.5 от ЗДвП.

СЪДИЯ: